

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 25.03.1993, sp. zn. 1 Cao 74/93, ECLI:CZ:VSPH:1993:1.CAO.74.1993.1

Číslo: 12/1995

Právní věta: Podala-li opravný prostředek proti rozhodnutí orgánu sociálního zabezpečení navrhovatelka, která má bydliště v zahraničí, potom je ve smyslu ustanovení § 122 odst. 3 zákona č. 100/1988 Sb. a ustanovení § 85a, § 246 odst. 1 a 2 a § 250 l o. s. ř. příslušným k projednání tohoto opravného prostředku krajský soud, v jehož obvodu působnosti má sídlo orgán sociálního zabezpečení, který vydal rozhodnutí, proti němuž směřuje opravný prostředek.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 25.03.1993

Spisová značka: 1 Cao 74/93

Číslo rozhodnutí: 12

Číslo sešitu: 1-2

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Řízení před soudem

Předpisy: 100/1988 Sb. § 122 ods. 3 99/1963 Sb. § 85a

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením Městského soudu v Praze ze 7.10.1992 byla vyslovena nepřislusnost tohoto soudu k projednání opravného prostředku navrhovatelky (sídlící v zahraničí) proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení s tím, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena Krajskému soudu v Ostravě jako soudu příslušnému. V odůvodnění usnesení bylo uvedeno, že podle pracovní knížky předložené navrhovatelkou bylo její poslední zaměstnání na území České republiky před jejím odchodem do zahraničí v podniku v H., okres Ostrava, a podle obsahu návrhu na zahájení tohoto přezkumného řízení bylo v této době v obvodu Krajského soudu v Ostravě i navrhovatelčino bydliště. Na základě těchto zjištění pak Městský soud v Praze dovedil, že podle ustanovení § 246 odst. 2 o. s. ř. a § 85 písm. a) a § 86 odst. 1 o. s. ř. je místně příslušným pro řízení v této věci Krajský soud v Ostravě, neboť v jeho obvodu měla navrhovatelka poslední své bydliště na našem území a tento soud je proto jejím obecným soudem.

Proti tomuto usnesení podala Česká správa sociálního zabezpečení odvolání, v němž namítala, že navrhovatelka nemá trvalé bydliště na území naší republiky a již od roku 1969 se zdržuje v zahraničí; je proto příslusnost soudu pro projednání opravného prostředku navrhovatelky dána sídlem odpůrce. Dovolávala se ustanovení § 122 odst. 3 zákona č. 100/1988 Sb.

Vrchní soud v Praze zrušil uvedené usnesení soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení a

k novému rozhodnutí.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 105 odst. 1 o. s. ř. místní příslušnost zkoumá soud před tím, než začne jednat o věci samé. Později ji zkoumá jen k námitce účastníka, je-li uplatněna při prvním úkonu, který účastníku přísluší. Podle ustanovení § 246a odst. 2 a § 250 l odst. 1 o. s. ř. je v řízení podle hlavy třetí, části páté občanského soudního řádu (zákona č. 99/1963 Sb., jehož znění se změnami a doplňky bylo vyhlášeno pod č. 240/1993 Sb.) místně příslušný obecný soud navrhovatele anebo krajský soud, v jehož obvodu je tento soud.

Věcně příslušným soudem je podle ustanovení § 246 odst. 1 o. s. ř. v tomto řízení krajský soud. Podle ustanovení § 85a o. s. ř., jestliže pro řízení je věcně příslušný krajský soud a místní příslušnost se má řídit obecným soudem účastníka, stává se místně příslušným krajský soud, v jehož obvodu je obecný soud účastníka. Obecným soudem občana je podle ustanovení § 85 odst. 1 o. s. ř. soud, v jehož obvodu má občan bydliště, a nemá-li bydliště, potom soud, v jehož obvodu se zdržuje. Podle ustanovení § 122 odst. 3 zákona č. 100/1988 Sb., nemá-li navrhovatel obecný soud na území České republiky, je příslušný k rozhodnutí o opravném prostředku soud, v jehož obvodu má sídlo orgán, který rozhodnutí vydal.

Protože navrhovatelka, jak vyplývá z obsahu spisu, nemá na území České republiky ani bydliště a ani se zde nezdržuje, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu má sídlo odpůrce, který rozhodnutí, jehož přezkoumání se navrhovatelka podaným opravným prostředkem domáhá, vydal.

Z tohoto důvodu nejsou dány zákonné důvody pro vyslovení místní příslušnosti Městského soudu v Praze a odvolacím soudem bylo proto rozhodnuto o zrušení usnesení soudu prvního stupně a o vrácení věci uvedenému soudu k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí.

Vrchní soud v Praze rozhodoval o odvolání odpůrce v této věci podle ustanovení § 250s odst. 2 o. s. ř. (ve znění zákona č. 24/1993 Sb.).